

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 146 Din 22.03.2023

Dosar nr.: 435/2021

Petiția nr.: 3840/ 20.05.2021

Petent:

Reclamat: Poliția Orașului Zimnicea

Obiect: instrumentare superficială sau neinstrumentarea unui număr mare de plângeri penale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

Poliția Orașului Zimnicea, cu sediul în orașul Zimnicea, str. Împăratul Traian nr. 74, județul Teleorman

II. Procedura de citare a părților

3. Prin adresa înregistrată sub nr. 3840/29.06.2021 petentei i s-a pus în vedere să depună la dosarul cauzei documente medicale care să constituie dovada handicapului, precum și dovezi în dovedirea aspectelor sesizate. Adresa a fost transmisă cu poșta română, cu formular de confirmare de primire; la dosar există dovada primirii corespondenței prin poștă de către petent.

4. Prin adresa înregistrată sub nr. 5689/29.08.2021 petenta a depus o completare la petiția sa, precum și înscrisuri.

5. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

6. Prin adresa înregistrată sub nr. 6213/18.08.2021 au fost citate părțile pentru termenul de audiere stabilit de către Consiliu la data de 06.09.2021, ora 12.30, ședința de audiere desfășurându-se online pe aplicația Zoom, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea virusului SARS-CoV-2. Prin citația adresată petentei s-a ridicat din oficiu excepția de vădită necompetență a C.N.C.D cu privire la obiectul petiției (îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor a organelor de cercetare penală). Citația adresată petentei a fost transmisă cu poșta română, cu formular de confirmare de primire, la dosar existând dovada primirii corespondenței. Citația adresată părții reclamate a fost transmisă cu poșta militară. Citațiile au fost de asemenea transmise părților prin e-mail, existând la dosar dovada transmiterii.

7. Procedură legal îndeplinită.

8. La termenul de audieri petenta a fost prezentă, iar partea reclamată a fost absentă.
9. Prin adresa înregistrată sub nr. 6555/01.09.2021 partea reclamată a depus un punct de vedere (care a fost transmis petentei prin adresa nr. 7189/27.09.2021).
10. Prin adresa înregistrată sub nr. 7189/27.09.2021 s-a comunicat părților posibilitatea de a formula concluzii scrise raportat la aspectele invocate pe parcursul soluționării petiției.
11. Prin adresa înregistrată sub nr. 8007/25.10.2021 petenta a depus concluzii scrise.
12. Prin adresa înregistrată sub nr. 7886/20.10.2021 partea reclamată a susținut că nu are de formulat concluzii scrise.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentei

13. Prin petiția înregistrată sub nr. 3840/ 20.05.2021, petenta susține că este discriminată de către Poliția Orașului Zimnicea. În acest sens, petenta precizează următoarele:

- dumneaei și fiul său sunt doi cetățeni onești ai acestei țări, căreia i-au respectat permanent legile, împotriva cărora instituțiile acestei țări, prin angajații ei, au uneltit pentru a-i extermina;
- deși atât dumneaei cât și fiul său suferă de un handicap, legile statului nu funcționează în protejarea lor, ca cetățeani onești;
- fiul său a dobândit o afecțiune psihică în urma unei bătăi, îmbolnăvindu-se din cauza unui sistem de sănătate corupt și a unor medici ce i-au provocat și malpraxis în 2020, dar și din cauza unor polițiști corupți; astfel, deși Colegiul Medicilor Teleorman a fost sesizat, totuși se ascund în tăcere faptele medicilor vinovați;
- dumneaei a dobândit o afecțiune psihică, în urma unei disponibilizări a AJOFM, fără articol și literă din Codul Muncii; de la momentul disponibilizării sale de către o instituție a statului și a intentării unui proces civil cerându-și dreptul în instanță, s-a îmbolnăvit și automat și viața fiului său a devenit un calvar;
- de aprox. 1 an, împreună cu fiul său, se adresează cu petiții Poliției Orașului Zimnicea și instituțiilor superioare acesteia, însă din cauza afecțiunilor de care suferă amândoi, aceste instituții îi desconsideră, îi tratează ca și cum nu merită obținerea unor drepturi și libertăți garantate de Constituția României;
- afecțiunile de care suferă atât dumneaei cât și fiul său au fost dobândite din cauza faptului că Poliția Orașului Zimnicea nu și-a făcut datoria;
- în perioada 2020-2021 a adresat Poliției Orașului Zimnicea mai multe petiții (nr.100/27.07.2020, nr.114/11.08.2020, nr.115/11.08.2020, nr.134/31.08.2020, nr.135/31.08.2020, nr. 154/23.09.2020, nr. 155/23.09.2020, nr.164/04.10.2020, nr. 120556/54 din 25.03.2021), petiții care au fost generate de acțiunile unor persoane certate cu legea, fără ca dumneaei sau fiul său să aibă o minimă implicare; toate petițiile au rămas fără soluții concrete de aproximativ un an de zile; mai mult de atât, a fost informată de către IGPR că angajați ai poliției nu își fac datoria, însă, în momentul în care a solicitat numele polițistului așa-zis sancționat pentru a se constitui ca parte vătămată, comunicarea s-a întrerupt - fiind îndreptată către IPJ Teleorman;

- discriminarea la care este supusă atât dumneaei cât și fiul său durează de 10 ani, recidivând în 2020, respectiv 2021.

14. Prin completările înregistrate sub nr. 5689/28.07.2021, petenta susține următoarele:

- după cum se observă din cartea de muncă, lipsește litera și articolul din codul muncii pentru încetare contractului de muncă, încetarea fiind făcută fără temei juridic, fiind primul abuz al unei instituții a statului, deoarece are un handicap locomotor;

- "pensionarea sa" a venit ca "o compensație" a încetării în mod ilegal de către AJOFM Teleorman a contractului său de muncă, iar pentru fiul său compensarea pentru injustiția Justiției din anul 2011 a venit în urma bătăii cu pumnii și picioarele (un sfert de oră) de către doi infractori, fapt ce a necesitat 8-9 zile îngrijiri medicale conform certificatului medico-legal;

- deși avea în corespondență aproximativ 12 răspunsuri la petițiile sale, a primit răspuns la o singură petiție, doar acest răspuns conținând ceva concret, în celelalte evitându-se concretul la spețele însoțite de documente și poze edificatoare; în urma corespondenței cu Misterul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a primit răspunsul Parchetului Oraș Zimnicea la această sesizare, pe care nu a înțeles-o și nu a înțeles nici cum să-și investigheze propriile infracțiuni din justiție (propria justiție), adică să se penalizeze singuri pentru atrocitățile pe care le fac;

- chiar dacă unele din plângerile făcute sunt transformate în dosare penale (întrucât în vara anului trecut atât dumneaei cât și fiului său le-au fost adresate 10 amenințări cu moartea, cu bătaia, , cu distrugeri, stigmatizări, bătăi cu pietre), Poliția Orașului Zimnicea a instrumentat superficial sau deloc plângerile sale, așa cum reiese din răspunsul de la IGPR;

- s-a adresat cu cerere Parchetului Orașului Zimnicea pentru a-i fi comunicată soluția unor dosare, pentru a căror instrumentare nu a fost suficient un an de zile; Parchetul Orașului Zimnicea refuză cu vehemență să-i ofere date despre dosarele enumerate anterior; pentru acest fapt a sesizat inclusiv Înalta Curte de Casație și Justiție, însă tot fără rezultat;

- deține multe documente în care probează activitatea abuzivă din instituțiile statului din oraș și județ, fiind și discriminatorie la adresa sa și a fiului său.

15. Petenta anexează următoarele documente: *carte de muncă (pagina 1, pagina 2, penultima pagina, ultima pagina); decizie medicala asupra capacității de munca; decizie medicala asupra capacității de muncă; injustiția Justiției din 2011 (pagina 1, pagina 2); certificat medico-legal I; referat ghiveci al polițistului ; corespondența cu Ministerul Public - Parchetul de pe Înalta Curte de Casație și Justiție.*

16. Prin concluziile scris înregistrate sub nr. 8007/25.10.2021, petenta susține următoarele:

- în dosarele întocmite de poliție cu autori necunoscuți (ex. dosar 584P/2020, infracțiunea de distrugere având autori necunoscuți), i s-a comunicat de Poliția Orașului Zimnicea - Compartimentul Investigații Criminale, în iulie 2021, la audiere, că nu se cunosc autorii cu toate că dumneaei a menționat vecinii (poliția, parchetul, tergiversând fapta din 2020)

- a adresat petiții adresate și altor instituții din oraș și județ, care de asemenea o sfidează cu tăcerea sau cu răspunsuri evazive din care lipsește concretul (Primăria Zimnicea, Prefectura), toți cunoscând în detaliu situația dumneaei încă din 25.07.2005 (în urma disponibilizării abuzive) și îndreptându-o către instanța civilă, fără să-și facă datoria ca și instituții ale statului

- lipsa de participare a IPJ la ședința de audiere din 06.09.2021 prin aplicația Zoom, invocând lipsă de mijloace tehnice reprezintă o lipsă de implicare și o sfidare chiar, întrucât această aplicație este folosită inclusiv de școlari, în învățământul on-line; astfel, rezultă că dumneaei și fiul său am fost mai dotați tehnic decât IPJ Teleorman (lucru hilar)
- nu înțelege de ce, ca femeie cu handicap locomotor, trebuie să treacă prin astfel de atrocități, fără ca autoritățile statului să îi fie alături, ci împotriva sa.

17. Petenta anexează înscrisuri.

18. Prin adresa înregistrată sub nr. 8006/25.10.2021 susține următoarele :

- din comunicarea I.P.J. TR nr.2 74.581/31.08.2021 rezultă că cele 9 plângeri adresate Poliției Orașului Zimnicea au fost făcute în perioada 2020 – 2021, plângeri care trebuie soluționate ulterior și de Parchetul Orașului Zimnicea;
- în dosarul nr. 862/2020, în care sesizează faptul că a fost lovit, instanța dispune repingerea plângerii sale chiar dacă acest dosar conține înscrisuri a doi medici chirurg și oftalmolog și o altă probă - video de la momentul producerii faptei;
- în dosarul nr. 864/2020 este obligat la plata cheltuielilor judiciare pentru faptul că a apelat la instituțiile statului Poliție și Parchet, deci a fost pus să plătească pentru faptul că a cerut instituțiilor statului să-i protejeze drepturile garantate de Constituție, iar agresorul care a provocat conflict de două ori este nelezat de nimeni și nimic, deși această plată a cheltuielilor judiciare trebuia să fie susținută de acesta;
- se observă din răspunsul IPJ că atât dumnealui cât și mama sa primesc multe amenințări cu moartea, fiind evident că se tem pentru viața lor, fiindu-le tot lor imputată plata cheltuielilor judiciare solicitarea ajutorului instituțiilor statului, lucru care este injust și discriminatoriu.

Sușinerile părții reclamate

Sușinerile Poliției Orașului Zimnicea

19. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 6774/10.09.2021, partea reclamată susține că, în perioada 2020 - 2021, petenta a formulat către Poliția Oraș Zimnicea un număr de 9 sesizări în care a reclamat persoane distincte pentru diferite încălcări ale legislației în vigoare, respectiv:

- sesizare nr. 100/27.07.2020 - plângere formulată de D.M.M. împotriva la două persoane din orașul Zimnicea pentru săvârșirea infracțiunii de amenințare; s-a întocmit dosarul penal nr. 536 P/2020 pentru săvârșirea infracțiunii de amenințare aflat în lucru al Poliția Oraș Zimnicea - Compartiment Sisteme de Securitate;
- sesizare nr. 114/11.08.2020 - plângere formulată de D.M.M. împotriva unui vecin pentru săvârșirea infracțiunii de distrugere; s-a întocmit dosarul penal nr. 584 P/2020 (166.516/14.08.2020, restituire 166.726/23.10.2020) pentru săvârșirea infracțiunii de „distrugere” aflat în lucru al Poliția Oraș Zimnicea - Compartiment Investigații Criminale;
- sesizare nr. 115/11.08.2020 - petiția înregistrată sub nr. 168.119 din 12.08.2020, formulată de numita împotriva a două persoane din orașul Zimnicea; petiția a fost anexată la dosarul penal nr. 536 P/2020;
- sesizare nr. 134/31.08.2020 - petiție înregistrată sub nr. 168.131 din 01.09.2020, formulată de D.M.M. prin care sesizează că fiul ei a fost lovit de o persoana din orașul Zimnicea; s-a înregistrat dosar penal nr. 862 P/2020 (166.749/29.10.2020) pentru săvârșirea infracțiunii de “lovire”, aflat în lucru la Poliția Oraș Zimnicea - Compartiment Proximitate;

- sesizare nr. 135/31.08.2020 - petiție înregistrată sub nr. 168.132 din 01.09.2020, formulată de numita D.M.M. pentru atitudine necorespunzătoare a unei persoane față de fiul petentei; la data de 08.10.2020 s-a comunicat petentei rezultatul verificărilor;

- sesizare nr. 154/23.09.2020 - petiția înregistrată sub nr. 168.151 din 23.09.2020, formulată de fiul petentei prin care sesizează că a fost amenințat; s-a înregistrat dosar penal nr. 864P/2020 (166.751/29.10.2020) pentru săvârșirea infracțiunii de amenințare, aflat în lucru la Poliția Oraș Zimnicea - Compartiment Proximitate;

- sesizare nr. 155/23.09.2020 - petiția înregistrată sub nr. 168.152 din 23.09.2020, formulată de numita D.M.M. împotriva vecinului său; s-a înregistrat dosar penal nr. 863 P/2020 (166.750/29.10.2020) pentru săvârșirea infracțiunii de amenințare, aflat în lucru la Poliția Oraș Zimnicea - Compartiment Proximitate;

- sesizare nr. 164/04.10.2020 - petiția înregistrată sub nr. 168.167 din 05.10.2020, formulată de numita D.M.M. împotriva vecinilor săi pentru deranjarea liniștii publice; s-a înregistrat dosar penal nr. 865P/2020 (166.752/29.10.2020) pentru săvârșirea infracțiunii de amenințare, aflat în lucru la Poliția Oraș Zimnicea - Compartiment Proximitate;

- la nr. 120556/54/25.03.2021 (registru Camera O.S.) se află înregistrată sesizarea D.M.M. prin care a reclamat că vecinii ei au construit un gard fără acordul acesteia, au intrat fără drept în curtea acesteia și i-a distrus gardul de la stradă; s-a înregistrat dosar penal nr. 194 P/2021 (266171/25.03.2021) pentru săvârșirea infracțiunilor de “tulburare de posesie”, “violare de domiciliu” și “distrugere”, aflat în lucru la Poliția Oraș Zimnicea - Compartiment Investigații Criminale.

21. Referitor la ședința de audiere ce se va desfășura online la data de 06.09.2021, partea reclamată arată faptul că nu dispune de mijloace tehnice instituționale pentru a accesa aplicația Zoom și ca urmare solicită desfășurarea ședinței pentru soluționarea speței în lipsă.

IV. Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil/ jurisprudența

22. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Ordinul nr.144/2008 privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicat în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008:

- ✓ art.7 alin. 1: “Persoana interesată este fie persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea unei fapte de discriminare împotriva sa, fie una din persoanele prevăzute la art. 8 alin.1 și 2 sau alte persoane care au un interes legitim în combaterea discriminării și reprezintă o persoană, un grup de persoane sau o comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare”.
- ✓ art. 28: „Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.”
- ✓ art. 29: „Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.”
- ✓ art. 30: „(1)Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere. (2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.”

- ✓ art. 31: „(1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul. (2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.”
- ✓ art. 32: „Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”
- ✓ art. 63: „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”, pronunțându-se cu prioritate asupra excepției.”

O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată:

- ✓ art. 2 alin. (1): „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Constituția României, revizuită:

- ✓ art. 1 alin. (3) - Statul român: „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”
- ✓ art. 15 alin. (1) – Universalitatea: „Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.”
- ✓ art. 16: “(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)”
- ✓ art. 20 - Tratatul internațional privind drepturile omului: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”

Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008:

- ✓ *„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.*

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării

și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art. 18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art. 19 alin.(1) lit.c), precum și art. 20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, a alin. (3) la art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art. 20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul

că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

Legea nr. 286 din 17 iulie 2009 privind Codul Penal

- ✓ art. 77 - Circumstanțe agravante: “Următoarele împrejurări constituie circumstanțe agravante: (...) h) săvârșirea infracțiunii pentru motive legate de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie ori apartenență politică, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA ori pentru alte împrejurări de același fel, considerate de făptuitor drept cauze ale inferiorității unei persoane în raport cu celelalte.”
- ✓ art. 78 - Efectele circumstanțelor agravante: “(1) În cazul în care există circumstanțe agravante, se poate aplica o pedeapsă până la maximul special. Dacă maximul special este neîndestulător, în cazul închisorii se poate adăuga un spor până la 2 ani, care nu poate depăși o treime din acest maxim, iar în cazul amenzii se poate aplica un spor de cel mult o treime din maximul special.(2) Majorarea limitelor speciale ale pedepsei se face o singură dată, indiferent de numărul circumstanțelor agravante reținute.”
- ✓ art. 297 - Abuzul în serviciu: „(1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică. (2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îngreudește exercitarea unui drept al unei persoane ori creează pentru aceasta o situație de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, apartenență politică, avere, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA.”
- ✓ art. 298 - Neglijența în serviciu: “Fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.”

V. Principiile de analiză

23. Potrivit art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată, pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile;
- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;

- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege.

24. Prin urmare, în analiza situațiilor care intră în sfera de competență a C.N.C.D., Colegiul director se raportează la elementele constitutive ale discriminării directe, concret dacă o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară, iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „criteriului protejat”.

25. Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat*”.

VI. Motivele de fapt și de drept.

26. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentei, Colegiul director urmează a analiza excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată din oficiu în cauză.

27. Luând act de Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție¹, Colegiul director constată că petenta invocă vătămarea drepturilor sale și

¹ „Așadar, alin. (1) definește „discriminarea”, mai exact, conținutul comportamentului discriminatoriu, în timp ce alin. (2) instituie răspunderea contravențională pentru un asemenea comportament, dar nici unul dintre texte nu se referă explicit la subiectul acestui comportament.

În economia Ordonanței nr. 137/2000, însă, dispozițiile art. 2 sunt consecutive celor din articolul 1 alin. 3 care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni – garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: „Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării”.

În fine, din coroborarea aceluiași texte (art. 1 și 2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor.

Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, C.N.C.D. este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

În speță, petiționarul Rada Răzvan a invocat vătămarea dreptului său de părinte prin efectul discriminatoriu al unei dispoziții dintr-o lege: art. 30 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 248/2005, care permite părintelui căruia i-a fost încredințat minorul să plece în străinătate cu acesta fără acordul celuilalt părinte.

Subsecvent, petiționarul a reclamat M.I.R.A. în calitatea sa de autoritate ierarhic superioară I.G.P.F., considerând că vătămarea dreptului său și discriminarea produsă sunt efect al conduitei discriminatorii a acestei din urmă autorități. În raport cu această situație, Curtea de față constată că nici unul dintre elemente necesare constatării existenței unei situații discriminatorii nu este îndeplinit în speță. Nu există o încălcare de către o autoritate a unui drept prevăzut de lege în favoarea petiționarului, ci o lege care, în forma în care este edictată, nu dă celuilalt părinte nici un drept de a condiționa, restrânge sau interzice părintelui căruia i s-a încredințat minorul să plece cu acesta în străinătate. Ca urmare, permițând accesul mamei cu minora peste graniță, poliția de frontieră nu a făcut decât să aplice legea astfel cum era în vigoare și să dea eficiență unei hotărâri judecătorești irevocabile care dădea mamei dreptul să plece cu minora. Așa fiind, atât C.N.C.D., cât și prima instanță au făcut o greșită aplicare a legii, neobservând că dispozițiile unei legi, reclamate ca având efect discriminatoriu, nu pot face, prin ele însele, obiectul unei sesizări întemeiate pe OG nr. 137/2000, ci doar al unei excepții de neconstituționalitate în a cărei soluționare Curtea Constituțională are atribuții exclusive, conform art. 146 lit. d) din Constituția României. În speță, C.N.C.D. și-a depășit limitele competenței stabilite de OG nr. 137/2000, realizând atât un control de constituționalitate a art. 30 din Legea nr. 248/2005, cât și o analiză a concordanței și coerenței dispozițiilor acesteia în raport cu ansamblul normelor care reglementează raporturile dintre părinți și copii și drepturile părintești. Ca

ale fiului său, prin caracterul discriminatoriu al îndeplinirii defectuoase a atribuțiilor a organelor de cercetare penală.

28. Colegiul director reține faptul că în considerarea relațiilor de serviciu și a respectării drepturilor persoanelor, legiuitorul a incriminat abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor și abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, ca faptă prevăzută și sancționată de legea penală. **Astfel, față de modul în care este redactată petiția, având în vedere calificarea subiectului activ în cauză, calitatea reclamațiilor (polițiști) precum și alegația imputării actelor și faptelor săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, Colegiul director reține că în speță competența revine organelor de cercetare penală, potrivit art. 297 alin.1 și alin. 2 Cod Penal.** Prin incriminarea abuzului în serviciu contra intereselor persoanelor și a abuzului în serviciu prin îngrădirea unor drepturi se asigură, pe de o parte, apărarea activității organelor, instituțiilor și altor unități, iar pe de altă parte apărarea persoanelor care vin în contact cu anumiți funcționari publici sau funcționari, în cadrul desfășurării de către aceștia a anumitor activități. *(vezi Alexandru Boroj, Drept penal si drept procesual penal, Editura C.H. Beck, Bucuresti, 2006, pag. 352).*

29. Trebuie precizat că, potrivit art. 77 lit. h) Cod Penal, constituie circumstanță agravantă: „săvârșirea infracțiunii pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA”. Astfel, legiuitorul a acordat o importanță deosebită faptelor care sunt săvârșite pe temeiurile prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în art.14, considerând că astfel de acte aduc atingere gravă valorilor sociale ocrotite de legea penală, și ca atare au fost incriminate ca fiind agravate de circumstanța particulară a mobilului în cauză, constituind infracțiuni prevăzute și sancționate de legea penală.

30. Or, în raport cu obiectul petiției, Colegiul reține că în cauza dedusă soluționării se invocă neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unor atribuții de serviciu pe temei de handicap. Așa cum a reținut Colegiul director în jurisprudența sa în cauze similare², astfel de fapte nu se circumscriu actelor de natură contravențională, incidente Ordonanței nr.137/2000, republicată, fiind corelative infracțiunilor prevăzute și pedepsite de legea penală, competența de investigare revenind organelor de cercetare penală. Ca atare, Colegiul urmează a admite excepția invocată din oficiu, în cauză.

30. În ceea ce privește vătămarea drepturilor fiului petentei prin caracterul discriminatoriu al îndeplinirii defectuoase a atribuțiilor a organelor de cercetare penală, **Colegiul director admite excepția lipsei calității active a petentei, invocată din oficiu.**

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

urmare, nelegalitatea hotărârii C.N.C.D., pronunțată cu depășirea atribuțiilor sale, face inutilă analiza argumentelor recurenței privind netemeinicia acesteia, ca și cea a sentinței atacate.”

² Hotărârea nr. 549 din 12.11.2009

Hotărârea nr. 60/29.01.2013

Hotărârea nr. 310/24.06.2015

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședința de deliberări:

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Redactată și motivată C.O./S.M.D.

Data redactării: 18.07.2023

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

